

107668

Aftenposten Fredag 11. november 1994

Chr. Christensen - personligheten

Ved sjefredaktør Chr. Christensens bortgang er det mange av dagens journalister som stanser opp og tenker med takknemlighet på hva han utrettet for å få unge talenter frem.

Redaktør Christensen gjorde Morgenbladet til en av landets beste journalistiskoler, der han lot unge mennesker slipper til. De fikk lære alt som er vesentlig for en skrivende. Han var personlig glødende opptatt av unge menneskers idéarbeide og initiativ. Han oppmuntret ungdom, veiledet dem på sin særpregede måte og støttet dem når uværet kunne melde seg.

Så var da C. C. i Morgenbladet også en av Norges mest farverike avismennesker. Han var en særpregert personlighet. Han var et menneske som bokstavelig talt virket stadig yngre. Etter hvert som han ble eldre, lærte han seg stadig bedre til å forstå og akseptere

de forskjelligste mennesketyper. Han fikk respekt for dem. Han hadde simpelthen sans for at mennesker kan få lov til å være ulike i et fritt samfunn.

Samtidig sto Chr. Christensen trygt på sin egen grunn. Han var en sammensatt person, gammeldags og moderne på samme tid, formell og uformell, ikke alltid fant han de heldigste beslutninger, for han kunne være sta. Men han hadde en vennlighet i sin sjel og en brennende entusiasme som smittet unge og eldre.

Chr. Christensen var majoren som ble redaktør. Han ble en skrivende redaktør. Og han kunne skrive. Han ledet en avis som tidlig gikk aktivt inn i kampen for miljø- og naturvern, han slapp til diametralt motsatte syn. For han kunne ikke settes i bås. Han var det romslige menneske. Det er et godt eftermæle.

BJØRN BRØYMER